

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4096/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Крстић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Основног суда у Врању, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 631/20 од 06.03.2020. године, у седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 631/20 од 06.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању Прр1 69/19 од 23.05.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци исплати на име накнаде имовинске штете, изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Општинског, сада Основног суда у Врању И 412/09, на име главног дуга: разлике зараде од исплаћене до минималне за септембар, октобар и новембар 2001. године и јануар, фебруар и март 2002. године 14.389,30 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2003. године до исплате, на име регреса за 2001. годину 12.027,00 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2003. године до исплате, на име трошкова парничног поступка 24.439,84 динара, са законском затезном каматом од 17.02.2004. године до исплате и на име трошкова извршења 10.230,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиле у делу у коме је тражила да се обавезе тужена да јој на досуђени износ трошкова извршног поступка призна законску затезну камату од 04.03.2009. године од исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова поступка плати 13.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 631/20 од 06.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке у делу потраживања разлике зараде и регреса за 2001. годину и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу одлуке о трошковима парничног и извршног поступка, тако што је обавезана тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка плати 8.146,61 динар, са законском затезном каматом од 17.02.2004. године до исплате и на име

трошкова извршног поступка 3.410,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с`позивом на одредбу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18) и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 4. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољна ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Правноснажном пресудом донетом у другом степену, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу потраживања разлике зараде и регреса за 2001. годину и у ставу трећем изреке, а преиначена у ставу првом изреке у делу одлуке о трошковима парничног и извршног поступка, тако што је обавезана тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка плати 8.146,61 динар, са каматом од 17.02.2004. године да исплати и на име трошкова извршног поступка 3.410,00 динара. Имајући у виду наведено, то следи да побијана пресуда не садржи одбијајући део, па сагласно цитираној законској одредби правноснажну пресуду тужила не може побијати овим ванредним правним леком, због недостатка правног интереса.

С`обзиром да је ревизија изјављена против одлуке која се по одредбама Закона о парничном поступку не може побијати, то следи да ревизија тужиле није дозвољена, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић